

מכתבים

(המשך מעמוד 9)
מגיפה ממש. כל נואם חושב שהוא מחויב לעשות רושם דווקא בעזרת ביטויים לועזיים. כשאני שומע מילים כמו אוטוטי, רלונטי, אלטרנטיבה, ספציפי, פונקציה, איפציה, קלסיפיקציה, אינטרפרטציה, קונפיקציה, קונ' ספציה, פרויקט, פרוצס, אבסס — אני לא רץ לחנות לקנות מילון לועזי. אני פשוט מסובב את הרדיו לתחנה אחרת תוך פליטת הגדרות קונטרפונקציונליות, אבל בערבית וברוסית!

וזמן שנוקפריצקו, חזונו

„בוגד“

ישמו פישקין

לאחר שקראתי את הרשימה „בוגד“ וישמו פישקין (העולם הזה 1703), איני יכול שלא להגיב באשר כבר מזמן לא נתקלתי בעיית כה גס של מסקנות לעומת עובדות.

הבנאדם צריך להיות ארכידביל מושלם כדי להאמין כי „היחס ומעשי-התגמול בהם זכה אלכסיי פישקין“ היו בשל רצונו לה-זור לבריה-המועצות. „הרדיפות“ מהן סובל פישקין, כביכול, נובעות אך ורק מתוך כך שהוא, אלכסיי פישקין, נהג להשמיץ את מדינת-ישראל זמן רב לפני שפורסם רצונו לחזור לאמא-רוסיה.

רז

מאחר וברשימה אודות פישקין הוזכר אביו של יאשה קאזאקוב, כדוגמא מן הצד האדום, אצי יין רק שמר יוסף קאזאקוב מבקש לע-לות לישראל, ואין בפיו דבר כנגד ברית-המועצות, או לפחות אינו מוציא דיבת ארצו של ברזנייב רעה. מכאן שאין כל ממש בהשוואה בין קאזא-קוב, ולהבדיל פישקין.

ולסיום, בתשובה לשאלה שבסוף הרשי-מה: „מי עוד יעז לבוא ולטעון באוזניו (באוזני פישקין): כאן לא רוסיה? — התשובה היא: אני.“

כאן לא רוסיה, ועובדה היא שמר פישקין הנכבד מהלך חופשי, דבר שלא היה קורה ברוסיה, גם בגין דברים פחות חריפים אילו היה אימי מהין להשמיע שם דברים כנגד המדינה והמישטר.

ודבר אחרון, מר פישקין: אנא, חזור לרוסיה, שם בוודאי יהיה לך הרבה יותר טוב.

אבי רז, תל-אביב

לשון

הטוב והרע

הרשה-נא לי לפנות אליך בעניין כתבה קצרה אשר פורסמה בגליון העולם הזה 1705, בה הוזכר שמי.

בכתבה הנ"ל מוב-אות שתי עובדות לא נכונות: (א) איני נושא בתואר „סגן יו"ר אגודת העתונאים“; (ב) לא שאלתי שום עיתונאית „מה את עושה הערב“, כפי שמסופר ברוב פיקאנטיות בכתבת-כס.

בן-גור

הרבר מצוץ מן האצבע ומהחה לשון הרע.

מאיר בן-גור, תל-אביב

● העולם הזה, השואל לא פעם נערות נאות מה הן עושות הערב, מבקש את סליחת הקורא בן-גור,

קוראים השולחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמור נות למכתביהם.

הם אוהבים....

